

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

D. S., narozen X
bytem X
zastoupený Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem
se sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra,
se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 18. 1. 2023 o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Marka Čechovského, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného Ministerstva vnitra při rozhodování o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V žalobě žalobce uvedl, že dne 18. 1. 2023 podal na pracovišti žalovaného žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Žádosti byla přidělena spisová značka OAM-4399/ZM-2023.
3. Jelikož dne 20. 3. 2023 marně uplynula zákonem stanovená lhůta 60 dnů pro vydání rozhodnutí, dne 12. 9. 2023 podal žalobce ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců návrh na provedení opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Nadřízený správní orgán vydal dne 12. 10. 2023 opatření proti nečinnosti pod č. j. MV-152514-3/SO-2023, v němž přikázal žalovanému, aby vydal rozhodnutí ve věci žalobce do 30 dnů od výsledku ve smyslu § 169j zákona o pobytu cizinců. Výslech žalobce byl proveden na pracovišti žalovaného dne 20. 6. 2023. Lhůta stanovená poněkud neurčitě nadřízeným správním orgánem v opatření proti nečinnosti tak marně uplynula dne 20. 7. 2023.
4. Žalobce zdůraznil, že ke dni podání žaloby 24. 11. 2023 již uplynula zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce více než čtyřikrát, lhůta stanovená nadřízeným správním orgánem uplynula ke dni podání žaloby více než pětikrát. Žalobce přitom po provedení svého výsledku dne 20. 6. 2023 nebyl ze strany žalovaného vyrozuměn o jakýchkoliv dalších krocích. Za této situace má žalobce za to, že jeho žádost je kompletní a způsobilá k jejímu vyhovění, přičemž žalovaný zatěžuje předmětné správní řízení o žádosti žalobce nepřiměřenými průtahy.
5. S ohledem na marné uplynutí zákonné i přikázané lhůty pro vydání rozhodnutí je tedy žalovaný správní orgán je ve věci nečinný a jelikož žalobce bezvýsledně vyčerpal všechny prostředky, které mu procesní předpis platný pro řízení o jeho žádosti (správní řád) stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žádá soud, aby žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v soudem stanovené lhůtě a povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v řízení o žalobcově žádosti zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu dlouhodobého pobytu. Veškeré jednotlivé provedené úkony žalovaným jsou nedílnou součástí vedeného správního spisu. Dne 7. 8. 2023 žalovaný písemně sdělil právnímu zástupci, že dosud probíhá shromažďování podkladů nezbytných k vydání rozhodnutí.
7. Dne 12. 10. 2023 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců přikázala správního orgánu, aby do 30 dnů od výsledku vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty žalobce S. D. Žalovaný dne 2. 11. 2023 podal žádost o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť správní orgán pojal pochybnosti ohledně pracovní pozice žadatele a chtěl odstranit důvodné pochybnosti ohledně možnosti zastřeného zprostředkování zaměstnání a umožnění výkonu nelegální práce. Správní orgán v současné době čeká na výsledky výsledků dalších žadatelů žádajících o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty u stejné společnosti, kde byly shledány totožné pochybnosti. Výsledky žadatelů stále nejsou správnímu orgánu k dispozici, a bez nich nemůže objektivně v této věci rozhodnout. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Na toto vyjádření reagoval žalobce dne 6. 3. 2024 replikou, v níž uvedl, že žalovaný správní orgán ani dosud nevydal rozhodnutí o žádosti žalobce.
9. V době od podání žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty žalovaný v zákonem stanovené lhůtě nerozhodl, v průběhu této doby si pouze opatřil sdělení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, České správy sociálního zabezpečení a Finanční správy České republiky o bezdlužnosti zaměstnavatele žalobce, společnosti LIPREX stav s.r.o., a o počtu evidovaných zaměstnanců. Dne 20. 6. 2023 byl na pracovišti žalovaného proveden výslech žalobce, následně žalobce nebyl ani jednou ve smyslu § 4 odst. 2 správního řádu vyzván k poskytnutí součinnosti ze strany žalovaného, zejména pak nebyl vyzván k odstranění vad své žádosti. Žalovaný však nerespektoval ani lhůtu, přikázanou mu opatřením proti nečinnosti č. j. MV-152514-3/SO-2023, které vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.
10. Ke tvrzení žalovaného o pochybnostech ohledně žalobcova zaměstnání žalobce uvedl, že tyto pochybnosti žalovaný nijak nespifikoval a nevyložil jejich původ. Žalobce měl za to, že pokud se žalovanému správnímu orgánu ani dosud nepodařilo prokázat důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty a existenci veřejného zájmu na jeho neprodloužení do dnešního dne prokázat, je jeho povinností žádosti vyhovět.
11. Následně žalobce dne 8. 4. 2024 soudu sdělil, že jeho žádosti bylo ze strany žalovaného nepravomocně vyhověno, respektive dle informačního systému žalovaného (<https://frs.gov.cz/informace-o-stavu-rizeni/>) byla žádost žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty vedená pod sp. zn. OAM-4399/ZM-2023 „povolena“. Žalobci byl v návaznosti na to stanoven termín pořízení biometrických údajů dne 21. 5. 2024. I přesto žalobce na žalobě trval, jelikož žalovaný dosud nevydal rozhodnutí o žádosti žalobce, jelikož vydáním rozhodnutí se zde rozumí vydání průkazu o povolení k pobytu. Žalobce byl přitom vyzván pouze k pořízení biometrických údajů, tedy úkonu předcházejícímu vydání průkazu o povolení k pobytu. Stanovení termínu pořízení biometrických údajů však není pro žalovaného závazné v tom smyslu, že by po jeho učinění nemohl změnit své stanovisko ohledně způsobu vyřízení žádosti. K tomu žalobce poukázal na závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2024, č. j. 17 A 121/2023-82, body 26 až 27, resp. na tam odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Azs 408/2017-24, podle něhož se vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání na území (zaměstnanecká karta) rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu.

12. Při jednání soudu dne 17. 4. 2024, jehož se žalovaný nezúčastnil, setrvala zástupkyně žalobce na původních stanoviscích a navrhla, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobce.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal postup žalovaného v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování o žalobě (ust. § 81 odst. 1 soudního řádu správního).
14. Z obsahu správního spisu soud konstatoval, že žalobce dne 18. 1. 2023 podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců.
15. Žalovaný následně žádal Úřad práce České republiky, krajskou pobočku Praha o sdělení stanoviska k dalšímu zaměstnávání žalobce, opatřil si opis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob a informace od Finančního úřadu pro hlavní město Prahu Všeobecné zdravotní pojišťovny, od Pražské správy sociálního zabezpečení. Následně žalovaný předvolal žalobce k výsledku podle ust. 169j zákona o pobytu cizinců na den 9. 5. 2023; výsledek byl po žádosti žalobce proveden dne 20. 6. 2023.
16. Ve spise se též nachází opatření proti nečinnosti, jež dne 12. 2023 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jímž bylo žalovanému přikázáno, aby do 30 dnů od výsledku žalobce podle ust. 169j zákona o pobytu cizinců vydal rozhodnutí o jeho žádosti.
17. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
18. Podle ust. § 169t odst. 6 písm. a) bod 1 zákona o pobytu cizinců *o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti, je-li žádost podána na území.*
19. Jelikož žalobce svou žádost podal dne 18. 1. 2023, měl o ní žalovaný rozhodnout do 20. 3. 2023. Vzhledem k tomu, že se tak nestalo, uplatnil žalobce dne 12. 9. 2023 návrh na provedení opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 odst. 4 písm. j) správního řádu.
20. Tomuto návrhu Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vyhověla a žalovanému přikázala, aby do 30 dnů od výsledku žalobce podle ust. 169j zákona o pobytu cizinců vydal rozhodnutí o jeho žádosti.
21. Soud konstatuje, že není sporu o tom, že žalovaný se dostal při vyřizování žalobcovy žádosti do značného prodlení, které ke dni projednání žaloby činilo již téměř 13 měsíců. Ačkoliv je zřejmé, že v průběhu této doby žalovaný učinil jisté procesní úkony, směřující k rozhodnutí o žádosti, přesto několikanásobné překročení zákonem stanovené lhůty pro rozhodnutí je nutno považovat za nečinnost.
22. Průtahy v postupu žalovaného přitom konstatoval již nadřízený orgán v opatření proti nečinnosti ze dne 12. 10. 2023, jímž žalovanému uložil vydal rozhodnutí do 30 dnů od

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

provedení výsledku žalobce. To ovšem znamenalo, aby žalovaný ve věci rozhodl okamžitě, jelikož výsledek žalobce byl proveden již dne 20. 6. 2023. Jelikož se tak nestalo, a to ani do dne projednání žaloby, žalovaný svou nečinností neukončil, resp. pokračoval v ní.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Městský soud v Praze proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a to poté, kdy žalobce bezúspěšně vyčerpal prostředky stanovené procesním předpisem ke své ochraně proti nečinnosti. Soud proto podle ust. § 81 odst. 2 soudního řádu správního uložil žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 18. 1. 2023 o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.
24. Lhůtu 30 dnů soud považuje za přiměřenou s ohledem na to, jak dlouho již řízení o žádosti probíhá a jaký čas již uplynul od opatření proti nečinnosti.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000 Kč a jednak z odměny advokátovi za tři úkony právní služby po 3100 Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 13 342 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha 17. dubna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.